

Σέρρες, 13 Φεβρουαρίου 1999

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, στην κεντρική ομιλία του, στον κινηματογράφο "ΑΣΤΕΡΙΑ" των Σερρών, είπε τα εξής:

"Φίλες και φίλοι,

Βρίσκομαι με ιδιαίτερη χαρά στις Σέρρες. Τελευταία φορά που ήρθα ήταν πριν από τις εκλογές του '96 και η επίσκεψή μου έδειξε την προοπτική μας, έδειξε ότι θα πάμε μπροστά, ότι πολύ καιρό θα είμαστε μαζί. Και οι "γκρίνιες" -όπως είπε ο κ. Δήμαρχος- για μας είναι ευπρόσδεκτες, γιατί πάνω σ' αυτές στηρίζουμε τη δουλειά μας, με αυτές θέλουμε να δουλέψουμε, να προχωρήσουμε.

Φίλες και φίλοι,

Βρισκόμαστε στην τελική ευθεία μιας μεγάλης προσπάθειας. Από το 1994 μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις μας είχαν ως κεντρικό στόχο να ανασυγκροτήσουμε την οικονομία μας. Πού ήταν η οικονομία μας στο τέλος του 1993, όταν η προηγούμενη κυβέρνηση της Ν.Δ. παρέδωσε την εξουσία μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του '93; Ας θυμηθούμε τον υψηλό πληθωρισμό, τα μεγάλα ελλείμματα, τη συνεχή μείωση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου για τα τρία χρόνια από το '90. Και αν δούμε το σήμερα και το συγκρίνουμε με την εποχή εκείνη, θα διαπιστώσει ο καθένας, πολύ εύκολα -και δεν χωράει καμιά απολύτως αμφισβήτηση από κανέναν σ' αυτό- ότι ο πληθωρισμός έχει πέσει σε πρωτοφανή επίπεδα στην Ελλάδα. Η ακρίβεια, η άνοδος των τιμών είναι τόσο χαμηλή όσο δεν υπήρξε ποτέ από το 1970 τόσο και μετά, ότι έχουμε περιορίσει δραστικά τα ελλείμματα, διορθώνοντας έτσι την όλη λειτουργία του κράτους.

Εχουμε επίσης -και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό- υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Εχουμε, τον τελευταίο χρόνο, από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αν διαβάσετε στις εφημερίδες θα δείτε ότι στις άλλες αναπτυγμένες χώρες αναλογίζονται αυτή τη στιγμή μήπως λόγω της διεθνούς κατάστασης η ανάπτυξή τους θα είναι χαμηλή. Σε μας, εδώ στην Ελλάδα, παραμένει σε υψηλά επίπεδα, παρά τις διεθνείς εξελίξεις. Ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν 3,5% για το 1998. Και αναφέρω ενδεικτικά αυτόν τον αριθμό για να δούμε ότι είμαστε πολύ πιο πέρα και πολύ πιο μπροστά από αυτό που ήταν το επίπεδο το '93 που ήταν γύρω στο 0%.

Όλα αυτά τι σημαίνουν; Γιατί κάποιοι λένε ότι όλα αυτά είναι αριθμοί και πως όλα αυτά δεν ενδιαφέρουν. Δεν απεικονίζονται τα αποτελέσματα -έτσι λένε- στην τσέπη του πολίτη. Και εγώ ερωτώ, αλλά και εσείς έχετε διαπιστώσει: Δεν έχει φθηνύνει το πετρέλαιο θέρμανσης; Δεν έχει μειωθεί ο φόρος στη βενζίνη; Δεν έχει

μειωθεί από την 1-1-99 ο ΦΠΑ στο ηλεκτρικό ρεύμα; Πέρα από τη μείωση του πληθωρισμού και ότι όλα είναι όχι πια τόσο ακριβά, αλλά όλα γίνονται με ρυθμούς τέτοιους, οι τιμές ελέγχονται και έτσι αυξάνει το εισόδημα των εργαζομένων.

Θα αναφέρω ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα, για να δείξω το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής: Πείτε ότι ένας πολίτης είχε πάρει πριν 10 χρόνια ή πριν 5 χρόνια ένα στεγαστικό δάνειο ύψους 10 εκατομμυρίων δρχ. Τότε πλήρωνε 170 χιλιάδες δραχμές το μήνα τοκοχρεωλύσια. Τώρα πληρώνει 92 χιλιάδες δραχμές το μήνα τοκοχρεωλύσια. Αυτή η διαφορά των 80 χιλιάδων δραχμών δείχνει και την πρόοδο της πολιτικής.

Και πού αλλού φαίνεται αυτή η εξέλιξη; Ολοι σας διαβάσατε ότι υπήρχαν οι διεθνείς κρίσεις στη ΝΑ Ασία, στη Ρωσία, ότι υπήρχαν αναταράξεις στην παγκόσμια οικονομία. Ομως, ενώ άλλοτε εδώ στην Ελλάδα, ό,τι συνέβαινε στην παγκόσμια σκηνή είχε άμεση και δυνατή επίπτωση και δημιουργούσε και εδώ στην Ελλάδα κρίση, το '98, από τον περασμένο Μάρτη, δεν έγινε αυτό. Η ελληνική οικονομία συμπεριφέρθηκε με τον ίδιο περίπου τρόπο που συμπεριφέρθηκαν και οι οικονομίες των προηγμένων χωρών: Της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Μ. Βρετανίας. Και αυτό χάρη στην πολιτική μας. Και αυτό γιατί μπήκαμε στο ΜΣΙ της Ε.Ε. Μπήκαμε στους μηχανισμούς και στις διαδικασίες που μας οδηγούν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης (ΟΝΕ).

Χθες, σε μια αμερικανική εφημερίδα διεθνούς κύρους, δημοσιεύθηκε άρθρο με τίτλο "Τα θαύματα του ευρώ". Τα ελληνικά ομόλογα -αναφέρεται στο συγκεκριμένο άρθρο- ανταγωνίζονται τα ομόλογα των ΗΠΑ. Και αυτό είναι αλήθεια. Πράγματι, υπάρχει τέτοια εμπιστοσύνη, ώστε αυτά τα "χαρτιά", τα ομόλογα που διαθέτει το ελληνικό δημόσιο, έχουν, λόγω των επιτοκίων που δίνουν, την ίδια ζήτηση που έχουν τα ομόλογα των ΗΠΑ. Ήταν αυτό ποτέ δυνατό; Θα μπορούσε κανείς να το φαντασθεί αυτό, πριν από λίγα χρόνια; Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής μας.

Και κάποιοι λένε "μα, αυτή η πολιτική έγινε με το να υπάρχουν επιπτώσεις κοινωνικές". Βεβαίως, δεν προχωρήσαμε τόσο γρήγορα, όσο θα θέλαμε. Γιατί πρώτο μέλημά μας είναι να δημιουργήσουμε μια στέρεα βάση. Αλλά αυξήσαμε, σε πραγματικούς όρους, δηλαδή πραγματικά, τις κοινωνικές δαπάνες, όλα αυτά τα χρόνια. Και τις αυξήσαμε εμείς - εμείς και εσείς- ο ελληνικός λαός με την προσπάθειά του. Όταν, αντίθετα με ό,τι συνέβαινε στην υπόλοιπη Ε.Ε., περιορίζονταν οι κοινωνικές δαπάνες. Εμείς -και το επαναλαμβάνω- δεν περιορίσαμε τις κοινωνικές δαπάνες. Διαφυλάξαμε τις κοινωνικές κατακτήσεις των προηγούμενων κυβερνήσεών μας και τις επεκτείναμε.

Και θα αναφέρω, προς επιβεβαίωση των όσων είπα προηγουμένως, δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

- Είχαμε πει, πριν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του '96, ότι ο ΟΓΑ θα γίνει ταμείο κύριας ασφάλισης των αγροτών. Και έγινε. Επί των ημερών μας έπαψε πλέον

η διαδικασία εισπρακτικής πολιτικής, να δίδονται, κάθε τόσο και λιγάκι, ιδίως σε παραμονές εκλογών, μερικές χιλιάδες παραπάνω για τη σύνταξη του αγρότη. Και όλο το σύστημα να εξαρτάται από παροχές και προεκλογικές υποσχέσεις.

Τώρα υπάρχει το ταμείο του ΟΓΑ που δουλεύει με κανόνες και ο κάθε αγρότης μπορεί να είναι βέβαιος για την εξέλιξή του.

- Και ένα άλλο επίτευγμα είναι το ΕΚΑΣ (το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης). Δεν μπορούμε να αυξήσουμε ταυτόχρονα όλες τις συντάξεις με γρήγορους ρυθμούς. Ποιους πρέπει να βοηθήσουμε περισσότερο; Είναι φανερό ότι πρέπει να βοηθήσουμε εκείνους που έχουν ανάγκη. Και γι' αυτό θεσπίσαμε το ΕΚΑΣ γι' αυτούς που έχουν χαμηλές συντάξεις. Και το 1999 αυξήσαμε το ΕΚΑΣ κατά 50% για να μπορούν οι χαμηλοσυνταξιούχοι να ζουν καλύτερα.

Δεν θα υπεισέλθω σε άλλα θέματα. Θα αναφερθώ μονάχα στο υπό ανέγερση Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο Σερρών. Είναι και αυτό ένα αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας να βελτιώσουμε την κοινωνική υποδομή.

Ποια είναι η επιδίωξή μας: Εμείς θέλουμε να εξασφαλίσουμε το πέρασμα της Ελλάδας, από την κοινωνική και οικονομική περιφέρεια που βρισκόταν, στο κέντρο, σε μια θέση δυναμικής εξέλιξης, ευημερίας, ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής, ισχυρής και αξιόπιστης παρουσίας. Ο ελληνικός λαός δεν θέλει ο τόπος να είναι στο περιθώριο. Σκοπός ήταν να φύγουμε -και φύγαμε-- απ' αυτό το περιθώριο. Σκοπός μας είναι πλέον να προσεγγίζουμε όλο και περισσότερο τις αναπτυγμένες χώρες. Πράγματι, βρισκόμαστε σε πολύ καλό δρόμο.

Το ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο, το δείχνει η Αντιπολίτευση, η Ν.Δ., η οποία λέει τώρα "μα, το να μπούμε στην ΟΝΕ είναι αυτονόητο, δεν είναι και κανένα κατόρθωμα".

Πρώτο συμπέρασμα: Διαπιστώνουν και αυτοί ότι είμαστε πια σε απόσταση αναπνοής από την ΟΝΕ. Και ότι αυτό που δεν πίστευε κανένας ότι θα γίνει, θα γίνει. Θα γίνει το 2000. Και θα είμαστε μέλη της ΟΝΕ την 1-1-2001.

Δεύτερο συμπέρασμα: Εδώ ισχύει η παροιμία "όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια". Γιατί αυτοί, τα τρία χρόνια που κυβέρνησαν, δεν μπόρεσαν να επιτύχουν έστω κάποια από αυτές τις επιδόσεις που πέτυχε η παρούσα κυβέρνηση;

Θα μπούμε, λοιπόν, με το σπαθί μας -με το σπαθί μας, θέλω να το τονίσω αυτό- με την προσπάθεια του ελληνικού λαού, με τις θυσίες όλων που έπιασαν τόπο, στην ΟΝΕ. Κανείς δεν μας χάρισε την ΟΝΕ. Εμείς το παλέψαμε και εμείς το πετύχαμε.

Εχω πει βέβαια και θέλω να το επαναλάβω, για να μην δημιουργούνται προσδοκίες, πως αυτή η εξέλιξη δεν αποτελεί πανάκεια. Δεν θα λυθούν, με την ένταξή μας στην ΟΝΕ, τα προβλήματα από τη μια μέρα στην άλλη. Ομως, θα έχουμε δημιουργήσει μια στέρεα βάση για την οικονομία μας. Θα είμαστε στον πυρήνα των χωρών που αποφασίζουν και έτσι θα μπορούμε και εμείς να

επηρεάζουμε αποφάσεις. Συνεπώς, θα βελτιώσουμε τη θέση μας από την οικονομία μέχρι τα εθνικά θέματα.

Ισως, πουν κάποιοι: Για τον πολίτη τι σημαίνει αυτό; Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο όφελος; Υπάρχουν πάρα πολλά οφέλη.

Πρώτα απ' όλα, θα έχουμε ως νόμισμα το ευρώ. Το ευρώ θα είναι ένα νόμισμα που θα είναι ισάξιο του δολαρίου. Ο κάθε Έλληνας πολίτης θα έχει όφελος με το να έχει ένα νόμισμα τέτοιας δύναμης και τέτοιας παγκόσμιας απήχησης. Και αυτό συνεπάγεται πολλαπλασιαστικές θετικές επιπτώσεις: Χαμηλότερες τιμές, περισσότερες επενδύσεις, περισσότερη απασχόληση. Εμείς δεν θα θέλαμε δηλαδή και τώρα να έχουμε ένα νόμισμα, όπως είναι το δολάριο;

Ενα δεύτερο όφελος: Αυτή τη στιγμή, το ελληνικό κράτος πληρώνει τόκους. Ενα πολύ μεγάλο ποσοστό των εσόδων από τη φορολογία των πολιτών διοχετεύεται σε τόκους για τα δάνεια που έχει πάρει το ελληνικό κράτος. Κάποτε είχα δείξει, σε μια συνέντευξη, ότι ακόμα εξοφλούμε δάνεια από το 1910 ή δάνεια που είχε συνάψει ο Χαρίλαος Τρικούπης στο τέλος του περασμένου αιώνα. Όταν μπούμε στη ζώνη του ευρώ, επειδή πολλά από τα δάνεια αυτά είναι τωρινά, των τελευταίων εποχών, θα πληρώνουμε πολύ χαμηλότερους τόκους. Θα περισσεύουν χρήματα από τους φόρους. Θα περισσεύουν πάνω από 100-200-300 δις δρχ, ανάλογα όσο προχωρούμε. Με αυτά τα χρήματα θα κάνουμε κοινωνική πολιτική, θα κάνουμε επενδύσεις, θα κάνουμε πολιτιστική-πολιτική.

Ολοι γνωρίζετε -και αναφέρθηκε και ο Δήμαρχος πριν- ότι θέλουμε υποδομές. Περισσότερους δρόμους, βελτίωση του περιβάλλοντος κ.ο.κ. Για να βρούμε τους πόρους γι' αυτή τη βελτίωση, πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτά που εισπράττούμε. Δεν μπορεί να υπάρξουν νέοι φόροι, δεν το αντέχει κανένας. Αλλά ούτε και κανείς θα μας χαρίσει αυτούς τους πόρους. Ο μόνος και βέβαιος τρόπος είναι να μη δίνουμε σε τρίτους τα χρήματα που παράγει ο ελληνικός λαός, να μην ενισχύουμε τους "ραντιέρηδες", να μην ενισχύουμε τους ξένους δανειστές, αλλά εδώ στον τόπο να τοποθετούμε τα λεφτά μας. Και αυτό κάνουμε με αυτή τη διαδικασία. Και όταν μπούμε στην ΟΝΕ, αυτό θα είναι επιταχυνόμενο.

Μίλησα ήδη για δύο στόχους: Τον οικονομικό και τον κοινωνικό.

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα, τώρα, να τονίσω ότι όσον αφορά τις εξωτερικές μας σχέσεις, έχουμε διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο. Πιο σημαντικό ρόλο παίζει η Ελλάδα τώρα απ' ό,τι έπαιζε πριν μερικά χρόνια. Και αυτό, χάρη σε μια πολιτική παρουσίας. Χάρη σε μια πολιτική υποστήριξης προτάσεων και θέσεων. Χάρη σε μια ενεργό πολιτική που ακολουθούμε.

Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, μεταξύ άλλων βεβαίως, είναι ο ρόλος που διαδραμάτισε η Ελλάδα στην κρίση της Αλβανίας. Η Ιταλία και η Ελλάδα ήταν οι δύο χώρες που όταν έγινε η κρίση της Αλβανίας πέρυσι προώθησαν τις διαδικασίες επίλυσης της κρίσης. Και καταφέραμε -όπως ξέρετε- να ξεπεράσουμε

αυτόν τον κίνδυνο που ήταν ένας πολύ μεγάλος κίνδυνος για τη χώρα μας. Γιατί θα ερχόντουσαν δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες στην Ελλάδα.

Και τώρα που γίνεται η συζήτηση για το Κοσσυφοπέδιο συμμετέχει η Ελλάδα στις διαδικασίες αυτές, όπως έχει άλλωστε παρουσία και στη Βοσνία.

Και έχουμε πια συγκεκριμένες επαφές με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Είμαστε η γέφυρα όλων των Βαλκανίων με την Ε.Ε.

Και εμείς για πρώτη φορά οργανώσαμε τη συνάντηση όλων των χωρών των Βαλκανίων. Συνάντηση που δεν είχε γίνει ποτέ από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά. Αυτή η Κυβέρνηση το κατάφερε, γιατί υπήρχαν εχθρότητες και αντιπαλότητες μεταξύ τους. Και δεν είναι μόνο στα Βαλκάνια που διαδραματίζουμε ρόλο.

Και στις ελληνο-τουρκικές σχέσεις έχουμε κάνει μια πρόοδο, με την έννοια ότι έχουμε ενισχύσει κατά πολύ τη θέση μας. Γιατί θα πω απλά, επειδή μερικοί ισχυρίζονται ότι δήθεν κερδίζουν έδαφος οι Τούρκοι και ότι εμείς είμαστε υποχωρητικοί, η Τουρκία δεν ήθελε να γίνει υποψήφια χώρα της Ε.Ε.; Δεν πίεζαν πολλοί γι' αυτό; Έγινε; Και ήταν τόσο εύκολο να μην γίνει; Δεν με πήρε εμένα προσωπικά στο τηλέφωνο ο Πρόεδρος Κλίντον και μου είπε ότι είναι κάτι που πρέπει να γίνει; Και όμως δεν έγινε. Και δεν έγινε γιατί η Ελλάδα έχει φωνή και παρουσία.

Και ποιος ήταν ο στόχος της πολιτικής μας σε σχέση με την Κύπρο; Δεν ήταν να αρχίσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Κύπρο; Να μπορέσει και η Κύπρος να μπει στην Ε.Ε.; Και είχε ορισθεί ο περασμένος Οκτώβρης ως ο μήνας που θα άρχιζαν οι διαπραγματεύσεις. Και πολλοί έλεγαν "μα, δεν θα γίνει αυτό, μα, δεν είναι δυνατόν, μα, δεν θα τα καταφέρετε, δεν το θέλουν οι άλλοι". Και όμως άρχισαν. Και προχωρούν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Κύπρου με την Ε.Ε. με τους ίδιους ρυθμούς που προχωρούν και οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις των άλλων ευρωπαϊκών χωρών με την Ε.Ε. Δεν είναι και αυτό ένα επίτευγμα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής;

Λοιπόν, στέκομαι σ' αυτά τα τρία σημεία και θέλω να προσθέσω το εξής: Επειδή από την Αντιπολίτευση άρχισαν να καλλιεργούν την ιδέα ότι η πολιτική που ακολουθούμε είναι μια διαχειριστική πολιτική -έτσι πιστεύουν- και δεν υπάρχει διαφορά, δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα σε μας και τη Ν.Δ., ανάμεσα σ' αυτή την κυβέρνηση και την προηγούμενη διακυβέρνηση, εμείς λέμε με έμφαση ότι υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, υπάρχουν πολύ δυνατές διαχωριστικές γραμμές.

Και αυτό αφορά την αντίληψη που έχουμε για τη λειτουργία της κοινωνίας.

Εμείς θέλουμε να αλλάξουμε τον τρόπο που λειτουργεί η κοινωνία.

Εμείς θέλουμε να αλλάξουμε τον τρόπο που λειτουργεί το κράτος.

Εμείς θέλουμε να δώσουμε περισσότερες δυνατότητες και ευκαιρίες στον πολίτη.

Εμείς θέλουμε ένα κράτος όχι παροχών, ένα κράτος που δίνει για να ικανοποιήσει όταν έρχονται οι εκλογές, αλλά θέλουμε ένα κράτος - επιτελείο. Εμείς δεν θέλουμε μια αγορά που να εξουσιάζει και την παρακολουθούν απλώς η πολιτεία και η κοινωνία.

Εμείς θέλουμε μια αγορά-εργαλείο για ορισμένους στόχους.

Εμείς θέλουμε ο πολίτης και το άτομο να έχουν πολύ περισσότερες ευκαιρίες. Να ανοίξει ο ορίζοντας, ο κόσμος, η κοινωνία γι' αυτούς.

Και πιστεύω ότι αυτό, με την πολιτική μας, το έχουμε προωθήσει. Έχουμε προωθήσει, σε όλους τους τομείς, τις περισσότερες δυνατότητες, τις περισσότερες ευκαιρίες, με εκπαίδευση, με αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, με αναμόρφωση των δήμων και των κοινοτήτων, με πρωτοβουλίες στην κοινωνική ασφάλεια, στην πρόνοια και σε πολλούς άλλους τομείς.

Γιατί εμείς έχουμε, ως επίκεντρο της προσοχής μας, τον πολίτη. Και προκειμένου να έχει όλο και περισσότερες δυνατότητες, προωθούμε την ενεργό στήριξη της πολιτείας. Με ποιο τρόπο ενεργό στήριξη;

Είπε πριν ο Δήμαρχος ότι θα ήθελε να γίνουν στο Νομό Σερρών και στην ευρύτερη περιοχή ορισμένα έργα.

Υπάρχει αυτή τη στιγμή ένα συνολικό πρόγραμμα ανάπτυξης για τη χώρα, το αποκαλούμενο Β' ΚΠΣ.

Θα υπάρξει και ένα Γ' ΚΠΣ από το 2000 μέχρι το 2006. Αυτό διαπραγματευόμαστε τώρα με τις αρχές της Ε.Ε. και με τα άλλα κράτη - μέλη της Ε.Ε. Και θα εξασφαλίσουμε αυτό το Γ' ΚΠΣ και θα εξασφαλίσουμε και πολλούς πόρους.

Εξαρτάται, όμως, από μας, ποια μορφή θα του δώσουμε. Και εξαρτάται από τη δική μας κοινωνική αντίληψη ποια κατεύθυνση θα έχει. Θα είναι ενισχύσεις προς επιχειρήσεις και μόνο; Η θα είναι ενισχύσεις για Παιδεία, Κοινωνική Πολιτική, για μια καλύτερη δομή του κράτους;

Και εμείς έχουμε ήδη καθορίσει τις προτεραιότητές μας:

Πρώτη προτεραιότητα η Παιδεία στο Γ' ΚΠΣ.

Δεύτερη προτεραιότητα η Κοινωνική Πολιτική και οι υποδομές για να συνεχισθεί η αναπτυξιακή διαδικασία.

Εκεί φαίνεται η διαφορά της αντίληψης της δικής μας με εκείνη της Ν.Δ.

Εκεί φαίνεται η διαφορά της αντίληψης, δηλαδή πού δίνεις τα λεφτά. Στους λόγους; Σε αυτούς που έχουν; Η προσπαθείς να δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις για όλους στην κοινωνία, ώστε να μπορούν να αναπτυχθούν. Και αυτό κάνουμε εμείς. Και το Γ' ΚΠΣ θα είναι ο μοχλός για την ανάπτυξη.

Όσον αφορά την πολιτική μας, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι, επειδή πολλοί λένε ότι αυτή η κυβέρνηση είναι ανάληγη και μας καταλογίζουν πως δεν λαμβάνουμε υπόψη τις κοινωνικές αντιδράσεις: Μπορούσαμε να έχουμε και μια άλλη επιλογή. Μπορούσαμε να πούμε "ας μην κάνουμε αυτή την πολιτική, γιατί έχει πολιτικό

κόστος. Ας μην πάρουμε αυτά τα μέτρα, γιατί πρόκειται να υπάρξει δυσανεμία". Θα μπορούσαμε να λέμε πολλά ευχάριστα πράγματα. Στην Ελλάδα έχουν λεχθεί, κατά καιρούς, πολλά ευχάριστα πράγματα. Ετσι θα κάναμε και εμείς για να έχουμε αποδοχή και να μην υπάρχει γκρίνια.

Τι θα προέκυπτε άραγε; Μια Ελλάδα στο τέλος θα προέκυπτε. Μια παρακολούθηση των διεθνών εξελίξεων από απόσταση. Μια υποβάθμιση της χώρας. Μια καθηλωμένη πολιτική ζωή.

Αλλά εμείς το '96 είχαμε ήδη πει πως κάτι τέτοιο δεν θα υπάρχει πια. Θα είμαστε αταλάντευτοι στο στόχο μας.

Βρισκόμαστε στο πιο κρίσιμο σημείο του κυβερνητικού μας έργου. Στο σημείο ακριβώς που έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς, που έχουμε μπει στην τελική ευθεία της ολοκλήρωσης του έργου και της προσπάθειας που κάνουμε για να εκσυγχρονίσουμε τη χώρα.

Το 2000, οι πολίτες θα εκτιμήσουν αυτούς που μιλάνε καθαρά, με καθαρές κουβέντες, αυτούς που κυβερνούν τη χώρα με ευθύνη και δεν χαϊδεύουν αυτιά.

Οι αυτόκλητοι μάντεις κακών, οι εκφραστές της δήθεν λαϊκής απόρριψης της κυβέρνησης και του κυβερνητικού έργου θα διαψευστούν.

Την πρώτη γεύση θα την πάρουν σύντομα. Θα την πάρουν στις ευρωεκλογές του Ιουνίου.

Γιατί πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός θέλει με μας και εκσυγχρονισμό και μια σίγουρη πορεία της χώρας στην ευρωπαϊκή εννοποίηση.

Μια πορεία που θα δώσει στη χώρα περισσότερες δυνατότητες.

Μια πορεία που θα εξασφαλίσει σε μας να είμαστε στον πυρήνα της Ε.Ε.

Αυτές τις μέρες διεξάγεται, στη Βουλή, η συζήτηση για τη Συνθήκη του Αμστερνταμ.

Κοινή η διαπίστωση και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο (αλλά και στις άλλες χώρες-μέλη της Ε.Ε.) πως δεν υπάρχει ευρωπαϊκή χώρα που να μη θέλει να ενταχθεί στην Ε.Ε. Οτι σήμερα τα 15 κράτη-μέλη της Ε.Ε. αύριο θα γίνουν 20-25-30. Όλες οι χώρες θα συμμετάσχουν. Και εκείνες ακόμα που είπαν σε κάποια φάση ότι δεν θέλουν (παραδείγμα, η Νορβηγία) τώρα θέλουν. Σ' αυτό το σχήμα, λοιπόν, που θα συμπεριλαμβάνει ολόκληρη την ευρωπαϊκή ήπειρο δεν συμφέρει την Ελλάδα να είναι στην ομάδα των επικεφαλής; Εγώ πιστεύω πως συμφέρει τον τόπο μας και γι' αυτό θέλουμε να παλέψουμε και θα καταφέρουμε η Ελλάδα να είναι στην πρώτη σειρά, στην πρώτη θέση.

Ίσως, αναρωτηθούν κάποιοι "όλα αυτά πολύ σκληρά. Μας μιλάς για το 2000, για το 2001, για το 2002. Πότε και εμείς θα δούμε -όπως λέγεται- "το φως στο τούνελ";

"Το φως στο τούνελ", φίλες και φίλοι, έρχεται σιγά-σιγά. Με κάθε βήμα που κάνεις, με κάθε βήμα που εξασφαλίζεις να σταθεροποιείται η κατάσταση, υπάρχουν νέες προοπτικές.

Και έχω ήδη δηλώσει ότι το 1999, έχοντας δημιουργήσει ένα σταθερό οικονομικό περιβάλλον και έχοντας προχωρήσει αλλαγές στο δημόσιο (π.χ. τη μηχανοργάνωση των εφοριών) θα συζητήσουμε -και έχει ξεκινήσει η συζήτηση- για να γίνουν αλλαγές στο φορολογικό σύστημα.

Γιατί χρειάζεται μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης.

Χρειάζεται το αφορολόγητο όριο να είναι πιο ψηλά.

Χρειάζεται μια νέα τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Χρειάζεται να περιορισθούν ή να καταργηθούν τα αντικειμενικά κριτήρια.

Χρειάζεται απλοποίηση, διαφάνεια και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στο φορολογικό σύστημα.

Και χρειάζεται, μετά το 2000, το 2001-2002 να μπορέσουμε να παρακολουθήσουμε τις άλλες χώρες της Ε.Ε. σχετικά με τις 35 ώρες εργασίας με ίδια αμοιβή. Αυτό μπορούμε να το προετοιμάσουμε από τώρα.

Δεν είναι, λοιπόν, ένα μέλλον μακρινό το οποίο περιγράψω και το οποίο θα αργήσουμε να δούμε. Είναι ένα μέλλον πολύ κοντινό.

Και όπως είδαμε, το χρόνο που πέρασε, τις μειώσεις στο ΦΠΑ (που είχε από αποτέλεσμα στην τσέπη του πολίτη) έτσι και στα δύο χρόνια που έρχονται θα δούμε και τις αλλαγές στο φορολογικό σύστημα για να υπάρξει μικρότερη φορολογική επιβάρυνση και άρα μεγαλύτερο εισόδημα.

Και θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε πολιτικές για καλύτερη ποιότητα ζωής, για την αντιμετώπιση όλων των μεγάλων προβλημάτων της χώρας μας.

Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα.

Γνωρίζουμε ότι υπάρχει πρόβλημα ασφάλειας, ότι η εγκληματικότητα αυξήθηκε.

Είμαστε, όμως, και θα είμαστε η χώρα της Ε.Ε. που έχει το χαμηλότερο δείκτη εγκληματικότητας. Χρειάζεται, όμως, περισσότερη ασφάλεια.

Όπως χρειάζεται να βελτιώσουμε τις υποδομές στην υγεία. Επ' αυτού δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Όμως, χρειάζεται καιρός. Θα το κάνουμε, όπως το κάναμε στην οικονομία.

Χρειάζεται ακόμη προσοχή στην παιδεία, στο περιβάλλον.

Χρειάζεται να προωθήσουμε πολιτικές απασχόλησης.

Και θέλω να αναφέρω εδώ ότι αυτή η κυβέρνηση έχει εκπονήσει ένα πρόγραμμα για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης σε έκταση που δεν υπήρξε άλλοτε στη χώρα. Δεν είναι τυχαίο ότι τα τρία τελευταία χρόνια υπάρχει οριακή μείωση της ανεργίας. Θα τη θέλαμε πολύ πιο γρήγορη. Αλλά καταφέραμε κάτι που είναι σημαντικό. Η Ελλάδα έχει ακόμα ένα μεγάλο αγροτικό τομέα, 20% περίπου του πληθυσμού. Υπάρχουν πολλοί αγρότες που ζητούν δουλειά έξω από τη γεωργία. Υπάρχουν ακόμα πάρα πολλές γυναίκες οι οποίες

θέλουν να δουλέψουν. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη βρει δουλειά. Υπάρχει πολύ μεγαλύτερη προσφορά εργασίας στον τόπο μας και με τους μετανάστες, απ' ό,τι σε άλλες χώρες της Ε.Ε. Πολλοί περισσότεροι ζητούν δουλειά για να το πω απλά. Και έχουμε βρει δουλειά για πάρα πολλούς απ' αυτούς. Και γι' αυτό δεν αυξάνεται η ανεργία, αλλά μειώθηκε οριακά. Και αυτό είναι ένα επίτευγμα.

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε πολιτικές, σε όλους τους τομείς, για να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής.

Και θέλω να πω δύο λέξεις σε σχέση με την Παιδεία. Ολοι ξέρουμε την αναταραχή που υπήρξε στο χώρο της Παιδείας, τις διαμαρτυρίες των μαθητών, την πρόσφατη κρίση.

Θέλω να εξηγήσω απλά ποια η επιδίωξή μας:

- Σε ένα κόσμο που γίνεται όλο και πιο ανταγωνιστικός, όπου δεν υπάρχουν πια οικονομικά σύνορα, όπου ο καθένας μπορεί από το εξωτερικό να έρθει να βρει δουλειά, εμείς έχουμε κάθε συμφέρον τα δικά μας τα παιδιά να βρίσκουν και στον τόπο μας δουλειά και στο εξωτερικό δουλειά.
- Σε έναν κόσμο όπου η γνώση και η τεχνολογία παίζουν όλο και μεγαλύτερο ρόλο, πρέπει και στην Ελλάδα να δημιουργούνται τέτοιες προϋποθέσεις, ώστε η νέα γενιά να μπορεί να ανταγωνιστεί.
- Χρειάζεται το παιδί να σκέπτεται με κρίση, να μην παπαγαλίζει. Να μπορεί να αντιμετωπίζει ένα νέο πρόβλημα και να το λύνει και να μην προσφεύγει αλλού.
- Χρειάζεται το παιδί, σε ένα νέο περιβάλλον που συνεχώς εξελίσσεται, να μπορεί να προσαρμοστεί γρήγορα. Είτε είναι στη Γερμανία, είτε είναι στην Ελλάδα. Είτε εργάζεται σε μια, για παράδειγμα, ιαπωνική επιχείρηση, ή εν πάση περιπτώσει σε οποιαδήποτε ελληνική ή ξένη επιχείρηση στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, να μπορεί να ανταποκρίνεται.
- Χρειάζεται να ξέρουμε ξένες γλώσσες. Ο τουρισμός, οι διεθνείς διαπλοκές μας, τα Βαλκάνια, παντού η Ελλάδα πρέπει να είναι παρούσα. Πώς, όμως, αν δεν έχουμε αυτές τις γνώσεις;

Απλά, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν ήταν ικανό πια να δώσει αυτά τα εφόδια. Είχε δημιουργηθεί για να αντιμετωπίσει άλλες καταστάσεις. Ομως, παντού όλα αλλάζουν. Αρα και εμείς πρέπει να αλλάξουμε. Και τι είπαμε; Είπαμε να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Να μπαίνουν όσο το δυνατό περισσότεροι.

Και ταυτόχρονα πρέπει το Λύκειο, το σχολείο να μην είναι ένα κέντρο προετοιμασίας για το Πανεπιστήμιο. Να δίνει γνώσεις που δεν έχουν σχέση με τα μετέπειτα. Να μορφώνει καλύτερα τα παιδιά. Και ταυτόχρονα να τα προετοιμάζει για το Πανεπιστήμιο.

Επομένως και καλύτερο Λύκειο και καλύτερο Πανεπιστήμιο.

Οι προϋποθέσεις είναι ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να έχουν ένα υψηλότερο επίπεδο, ότι πρέπει να υπάρχει η αξιολόγηση, ότι πρέπει να υπάρχουν οι διαγωνισμοί.

Αλλά και οι μαθητές πρέπει να έχουν νέα προγράμματα, νέα μαθήματα, νέους τρόπους διδασκαλίας που να τους εξασφαλίζουν αυτή τη γνώση. Αυτή είναι η κεντρική ιδέα της μεταρρύθμισης.

Τώρα, εάν θα πρέπει να γίνουν οι εξετάσεις στη μια ή στην άλλη τάξη με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, είναι δευτερεύον. Είναι θέμα εφαρμογής. Αυτό μπορεί να συζητηθεί, να εξετασθεί, να τροποποιηθεί. Αλλά το κεντρικό είναι ότι χρειαζόμαστε μια μεταρρύθμιση. Και γι' αυτό είχα πει -και το πιστεύω- ότι το σύνθημα "όχι στη μεταρρύθμιση" είναι ενάντια στα συμφέροντα του τόπου και προπαντός ενάντια στα συμφέροντα της νέας γενιάς. Είμαστε έτοιμοι -και το δείξαμε- να συζητήσουμε, όπως είπα, τρόπους εφαρμογής, τρόπους βελτίωσης. Εκείνο που θα πρέπει να κάνουμε πρώτο, δεύτερο, ιεραρχήσεις, προβλήματα, αλλά να υποστείλουμε τη σημαία της μεταρρύθμισης, δεν θα το κάναμε, γιατί θα προδίδαμε τα συμφέροντα του τόπου.

Και θέλω να τονίσω ότι θέλω συνεργασία με όλους τους φορείς: Με την εκπαιδευτική κοινότητα, με τους μαθητές. Εγώ δεν είμαι της αντίληψης πως υπήρξαν νικητές και ηττημένοι σ' αυτή την αναμέτρηση. Εκείνη που έχασε, ιδίως γιατί πολιτικοποιήθηκε το θέμα, ήταν η εκπαίδευση. Και όλοι πιστεύω θέλουμε μια εκπαίδευση που βοηθά το νέο και βοηθά τον τόπο.

Δυο λέξεις για την Υγεία.

Φίλες και φίλοι,

Είχα πάει πριν στο υπό ανέγερση Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο Σερρών. Και η κεντρική ιδέα που έχουμε, μεταξύ άλλων, για την Υγεία είναι ότι θέλουμε παντού στην περιφέρεια νοσοκομεία που προσφέρουν καλές υπηρεσίες. Για να μην πηγαίνει κάποιος στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα και συγκεντρώνονται όλοι στα κέντρα, με αποτέλεσμα αυτά τα νοσοκομεία να αδυνατούν να εξυπηρετούν.

Μια, λοιπόν, επιδίωξή μας είναι να χτίσουμε νοσοκομεία σε όλη τη χώρα. Αυτή τη στιγμή χτίζονται 15 νέα νοσοκομεία, 25 νοσοκομεία βελτιώνονται με επεκτάσεις, νέες πτέρυγες, 21 διαρρυθμίζονται και όλο αυτό το πρόγραμμα ξεπερνά τα 260 δισεκατομμύρια δραχμές. Δεν υπήρξε άλλοτε πρόγραμμα σε τέτοιο ύψος.

Συνεχώς γίνονται προμήθειες για νέους εξοπλισμούς (μαγνητικοί τομογράφοι, αξονικοί τομογράφοι). Γίνονται νέα τμήματα, μονάδες εντατικής θεραπείας, μονάδες τεχνητού νεφρού, εξοπλίζεται το ΕΚΑΒ, φτιάχνονται νέα κέντρα υγείας.

Βεβαίως υπάρχουν προβλήματα, όπως υπάρχουν σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής στην Ελλάδα. Δεν είναι τυχαίο ότι είμαστε, στον τομέα της ανάπτυξης, από τις τελευταίες χώρες της Ε.Ε. Αυτό φαίνεται παντού σε όλη μας τη ζωή. Και αν λέμε εμείς ότι πρέπει να προχωρήσουμε, αυτή η πρόοδος θα αντικατοπτριστεί σε όλους τους τομείς: Στην Υγεία, στην Παιδεία, παντού. Γι' αυτό πρέπει να προχωρήσουμε.

Θέλω όμως να σας διαβεβαιώσω ότι το έργο που πραγματοποιούμε επιδιώκει να προωθήσει το αίσθημα της ασφάλειας σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Να μην έχουν την αίσθηση ότι αν αρρωστήσουν δεν θα έχουν τη φροντίδα που πρέπει.

Θέλουμε να προωθήσουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Βέβαια, γύρω από το ΕΣΥ, έχουν αναπτυχθεί συμφέροντα. Υπάρχουν κατεστημένες νοοτροπίες, υπάρχουν οικονομικά συμφέροντα, υπάρχουν συντεχνιακά συμφέροντα. Εμείς θα συγκρουστούμε με όλα αυτά τα συμφέροντα. Γιατί μεταρρύθμιση χωρίς αλλαγές που θίγουν κάποιους δεν μπορεί να γίνει.

Θέλω να διαβεβαιώσω τους Έλληνες πολίτες ότι νοιαζόμαστε πάρα πολύ να είναι η υγεία σε ένα υψηλό επίπεδο. Οτι νοιαζόμαστε πάρα πολύ το ΕΣΥ, το οποίο παρέχει περίθαλψη, το οποίο δίνει τα μέσα για να έχει ο καθένας την υγεία που επιθυμεί βρίσκεται στο επίκεντρο της προσοχής μας. Οτι το ΕΣΥ για μας είναι μια βασική συνιστώσα για την ευημερία του πολίτη. Και γι' αυτό και αυτά που έχουμε δρομολογήσει θα πραγματοποιηθούν και αμέσως μέσα στον επόμενο χρόνο θα πάρουμε νέες πρωτοβουλίες. Νέες πρωτοβουλίες για να αισθάνεται ο Έλληνας ασφαλής και να αισθάνεται ότι το ΕΣΥ είναι δικό του, τον στηρίζει, ότι το ΕΣΥ είναι ένα σύστημα που ανταποκρίνεται στις επιδιώξεις του.

Κυρίες και κύριοι,

Δύο λέξεις και για το αγροτικό ζήτημα. Για τη γεωργία θα ήθελα να τονίσω ότι πρέπει να κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια προσαρμογής. Και πρέπει να κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια προσαρμογής, γιατί αλλάζει το διεθνές περιβάλλον, γίνεται πολύ πιο ανταγωνιστικό. Τα προϊόντα μας για να διατεθούν χρειάζονται ποιότητα. Χρειάζονται καλή οργάνωση της παραγωγής και της εμπορίας. Χρειάζονται αποτελεσματικούς συνεταιρισμούς.

Εχουμε ήδη κάνει ορισμένα σημαντικά βήματα. Και θέλω να αναφερθώ στους νέους αγρότες: Οι νέοι αγρότες, για μας, είναι το μέλλον της υπαίθρου. Γι' αυτό εφαρμόσαμε μια πολιτική που δίνει κίνητρα στους νέους αγρότες. Τους δίνει κίνητρα για να παραμείνουν στη γεωργία. Τους δίνει μέτρα στήριξης, φορολογικές ελαφρύνσεις. Τους δίνει τη δυνατότητα να χτίσουν πιο φθηνά. Δημιουργεί τις προϋποθέσεις να αποκτήσουν γη είτε από κληρονομιά, είτε από αγορά πληρώνοντας λιγότερο φόρο. Στηρίζουμε τους νέους αγρότες.

Σε πρόσφατη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου αποφασίσαμε αυτή την εκτεταμένη ρύθμιση των αγροτικών χρεών για την οποία ήδη μίλησε ο υπουργός Γεωργίας. Είναι μια μεγάλη προσπάθεια που γίνεται για να ελαφρύνουμε το βάρος στον αγρότη. Και να ελαφρύνουμε το βάρος σε εκείνον τον αγρότη που αισθάνεται περισσότερο την πίεση, δηλαδή το μικρό καλλιεργητή. Τον αγρότη που έχει τη μέση εκμετάλλευση.

Αλλά δεν σταματάμε εκεί. Εχουμε ήδη προχωρήσει και θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για νέους πιο αποτελεσματικούς συνεταιρισμούς, για μια καλύτερη οργάνωση όλης αυτής της διαδικασίας παραγωγής και διάθεσης των προϊόντων. Εμείς πιστεύουμε ότι ο αγροτικός τομέας μπορεί να έχει μέλλον. Χρειάζεται όμως να στηριχθεί σε μια πιο αποτελεσματική οργάνωση. Χρειάζεται να στηριχθεί από πιο αποτελεσματικούς συνεταιρισμούς. Χρειάζεται το σύστημα των επιδοτήσεων

να είναι επίσης πιο γρήγορο και αποτελεσματικό. Και όλα αυτά είναι θέματα με τα οποία ήδη ασχολούμαστε και πιστεύω ότι θα δείξουν σε λίγο τα αποτελέσματά τους.

Αυτή τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σε εξέλιξη η διαπραγμάτευση για τη νέα αγροτική πολιτική. Η ελληνική κυβέρνηση έχει πει ότι σ' αυτή τη διαπραγμάτευση θα είμαστε ιδιαίτερα σκληροί. Οι μεγάλες χώρες του Βορρά θέλουν να περικόψουν τις αγροτικές δαπάνες και έχουν καταθέσει προτάσεις οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν και σε μείωση των ενισχύσεων ή των πόρων που παίρνει η Ελλάδα, ύψους ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών. Δηλαδή σε μία πάρα πολύ δραστική, κατακόρυφη μείωση. Και εμείς έχουμε δηλώσει ότι δεν πρόκειται να συμφωνήσουμε σε κάτι τέτοιο. Οτι πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν ορισμένες αρχές: Οι αρχές της αλληλεγγύης προς τις περιοχές που είναι φτωχότερες και ότι οι πιο πλούσιοι πρέπει να πληρώνουν περισσότερα.

Και ότι κυρίως πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαιτερότητα της ελληνικής γεωργίας. Διότι εμείς, εδώ στην Ελλάδα, δεν έχουμε τις τεράστιες εκμεταλλεύσεις των 1000 στρεμμάτων, των 2000 ή 3000 στρεμμάτων ή των εκατοντάδων ή χιλιάδων ζώων που έχουν οι βόρειοι. Σε μας, ο μέσος κλήρος είναι γύρω στα 35 στρέμματα, άντε να νοικιάσεις και μερικά και γίνονται 100 στρέμματα. Δεν μπορούν να ισχύουν τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά για τους μεγάλους και για μας τους μικρούς.

Και γι' αυτό έχουμε επιμείνει στις διαπραγματεύσεις ότι πρέπει να υπάρξουν διαφορετικές ρυθμίσεις για τον τύπο της γεωργίας που έχει η Ελλάδα. Και η διαπραγμάτευση -όπως σας είπα- βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη. Ίσως, έτσι είναι το χρονοδιάγραμμα, να καταλήξει τον επόμενο Μάρτη ή το πολύ τον Ιούνιο. Και θα δώσουμε σκληρή μάχη για την ελληνική γεωργία. Γιατί θέλουμε ο Έλληνας αγρότης να έχει τις ενισχύσεις που πρέπει.

Και εμείς προωθούμε, στο πλαίσιο αυτό, την ιδέα μιας πολιτικής υπαίθρου. Τι εννοούμε; Εννοούμε ότι πρέπει ταυτόχρονα με ό,τι γίνεται για την παραγωγή για το βαμβάκι ή για το λάδι να υπάρχουν και ορισμένες άλλες δράσεις που να βοηθούν τον αγρότη να μείνει στο χωριό του, στην ύπαιθρο. Γι' αυτό μιλάμε για πολιτική υπαίθρου. Και πολιτική υπαίθρου σημαίνει να μη βλέπουμε μονάχα την παραγωγή και μόνον αυτή, αλλά ταυτόχρονα και έργα και τουρισμό και ανάπτυξη σε σχέση με παιδεία, υγεία και άλλες παροχές. Να διαμορφώσει η Ε.Ε. μία ολοκληρωμένη πολιτική υπαίθρου. Αυτό είναι ένα δεύτερο κεντρικό σημείο της προσπάθειάς μας.

Θα περάσουμε δυσκολίες σ' αυτή τη διαδικασία προσαρμογής. Αλλά είμαι βέβαιος ότι στο τέλος της διαδικασίας προσαρμογής θα έχουμε μια ελληνική γεωργία, η οποία θα είναι πιο δυνατή, θα παράγει προϊόντα καλύτερα ποιοτικά και θα βρίσκει αγορές που θα εξασφαλίζουν ένα καλό εισόδημα.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

Για να κλείσω, γιατί πιστεύω αρκετά μίλησα γύρω από το πρόγραμμά μας, θέλω να πω και μερικά πράγματα, μερικές λέξεις σε σχέση με την περιφέρεια. Είπε πριν ο κ. Δήμαρχος ότι η περιοχή ακολουθεί μια φθίνουσα πορεία. Πράγματι υπάρχει έξοδος από τα χωριά, υπάρχει αστυφιλία, υπάρχει μετάβαση προς τα μεγάλα αστικά κέντρα και ακόμη δεν έχει πάρει η περιοχή και η περιφέρεια της Κεντρικής Μακεδονίας την αναπτυξιακή ώθηση που θέλουμε όλοι.

Ομως, βρισκόμαστε σε μια πορεία η οποία θα δείξει μετά από καιρό τα αποτελέσματά της. Και γιατί το λέω αυτό; Έχει μετατεθεί, να το πω απλά, το κέντρο της ανάπτυξης στην Ελλάδα από το Νότο προς το Βορρά. Γιατί εδώ ανοίγονται πια οι νέες αγορές. Είναι στα βόρεια σύνορά μας. Ο νομός Σερρών αλλά και η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας είναι κοντά στην Κεντρική Ευρώπη, είναι κοντά στις γερμανικές αγορές. Όλοι οι δείκτες και όλες οι στατιστικές δείχνουν ότι οι νέες επιχειρήσεις έρχονται και εγκαθίστανται εδώ. Ένα παράδειγμα είναι το κοντινό Κιλκίς, η βιομηχανική περιοχή του Κιλκίς, η οποία ήταν στα σπάργανα πριν μερικά χρόνια και είναι τώρα από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες. Η μετάθεση αυτή του πόλου ανάπτυξης προς τη Βόρεια Ελλάδα δεν ωφελεί μονάχα το Κιλκίς. Θα ωφελήσει λίγο αργότερα, αλλά θα ωφελήσει και τις Σέρρες και τις άλλες περιοχές. Και επειδή κάποιος ρώτησε πότε θα γίνει αυτό, το πότε, αγαπητέ φίλε, θα έρθει με τη διαδικασία.

Εμείς, εκείνο που πρέπει να κάνουμε, είναι να φτιάξουμε τις υποδομές. Και αυτή τη στιγμή είναι σε εξέλιξη, για παράδειγμα, ο κεντρικός άξονας από τους Ευζώνους μέχρι την Πάτρα. Ο ΠΑΘΕ που γίνεται αυτοκινητόδρομος ευρωπαϊκών προδιαγραφών. Προχωρεί και η Εγνατία. Και όσον αφορά την Εγνατία και τους καθέτους προς αυτή άξονες Θεσ/νίκης - Προμαχώνα και Καβάλας-Σερρών, πρέπει να σας πω ότι είναι ενταγμένοι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, έχουν αναγνωρισθεί και χρηματοδοτούνται. Όταν δημιουργηθεί αυτό το πλέγμα το συγκοινωνιακό, σε συνδυασμό με την αναβάθμιση του ενδιαμέσου οδικού άξονα Προμαχώνα - Αμφίπολης, τότε θα υπάρχει εκείνη η υποδομή για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ανάπτυξης.

Κοντά σ' αυτά, εδώ στην περιοχή, προωθούμε τα αρδευτικά και αντιπλημμυρικά έργα, όπως το φράγμα και το αρδευτικό Σκουτάρεως, τα αντιπλημμυρικά έργα στον ταμιευτήρα της Κερκύνης και άλλα, τον εκσυγχρονισμό των διωρύγων μεταφοράς νερού στην πεδιάδα των Σερρών (το σχετικό έργο θα δημοπρατηθεί το 1999), την ίδρυση και κατασκευή του διεθνούς διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευμάτων, την αναβάθμιση του μεθοριακού σταθμού του Προμαχώνα, ένα σημαντικό πρόγραμμα ύδρευσης και αποχέτευσης, όπως τη συνδυασμένη παρέμβαση για την προστασία και την ανάδειξη της Λίμνης Κερκύνης, η οποία προστατεύεται -όπως ξέρετε- από τη Συνθήκη του Ραμσάρ.

Σε ό,τι αφορά τον Πολιτισμό, γίνονται παρεμβάσεις στα Βυζαντινά και Μεταβυζαντινά Μνημεία της πόλης των Σερρών, έργα συντήρησης και ανάδειξης της αρχαίας Αμφίπολης.

Υπάρχουν και έργα στον τομέα του Τουρισμού, δεν θα ήθελα να αναφερθώ λεπτομερειακά σε αυτά. Στο νομό Σερρών θέλω να πω πραγματοποιείται ένα συνολικό πρόγραμμα ύψους 110 δισεκατομμυρίων δραχμών. Το συνολικό αυτό πρόγραμμα στηρίζεται στο Β' ΚΠΣ. Και όπως ανέφερα προηγουμένως, θα υπάρξει και το Γ' ΚΠΣ, στο οποίο θα μπορέσουμε να εντάξουμε και άλλα έργα για να βελτιώσουμε τις υποδομές.

Ομως, θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα πριν λίγο: Φτιάχνοντας τους οδικούς άξονες που θα συνδέσουν την περιοχή με τις υπόλοιπες περιοχές, φτιάχνοντας τα νέα λιμάνια στην Καβάλα και στη Θεσ/νίκη, εκσυγχρονίζοντας τις σιδηροδρομικές γραμμές, στηρίζοντας τις επιχειρηματικές δραστηριότητες προς τις υπόλοιπες Βαλκανικές χώρες, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, θα δώσουμε ώθηση στην αναπτυξιακή διαδικασία σε όλο το τόξο της Β. Ελλάδας. Γιατί εκεί είναι το μέλλον του τόπου, το μέλλον της σχέσης μας με τις αγορές των Βαλκανίων.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

Όπως είπα στην αρχή, βρισκόμαστε σε καλό δρόμο και έχουμε προχωρήσει σημαντικά στην πορεία μας για οικονομική σταθερότητα και ανάπτυξη.

Κλείνοντας θέλω να πω και δυο λέξεις σχετικά με το πολιτικό κλίμα: Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης έχουν επιλέξει, εδώ και αρκετό καιρό, μια ακραία αντιπολιτευτική τακτική. Θέλουν να παρεμποδίσουν με κάθε τρόπο, να εκμεταλλευθούν κάθε συντεχνιακή αντίδραση, να ενεργοποιήσουν οικονομικά συμφέροντα, κατεστημένες δυνάμεις για να καλλιεργήσουν την αίσθηση ότι όλα πάνε στραβά σ' αυτό τον τόπο. Οτι η Ελλάδα είναι μια χώρα που τίποτα δεν πετυχαίνει. Και αυτό, τώρα που απελευθερωθήκαμε -και απελευθερωνόμαστε- από τα δεσμά που είχε δημιουργήσει μια οικονομική καχεξία για χρόνια, ένας χαμηλός ρυθμός ανάπτυξης. Και αυτό, τη στιγμή που έχουμε μπει σε μια πορεία, η οποία μας φέρνει πολύ πιο κοντά στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σ' αυτή την ακραία αντιπολιτευτική τακτική τους δεν προβάλλουν προτάσεις. Δεν προβάλλουν ποτέ λεπτομερειακές λύσεις. Δεν υποστηρίζουν συγκεκριμένες λύσεις, γιατί θέλουν να μείνουν όλα ασαφή. Γιατί δεν θέλουν να δυσανεστήσουν κανέναν Γι' αυτούς υπάρχουν χρήματα για όλα. Σε όλους μπορούν να δοθούν χρήματα και να διατεθούν οι επιθυμητοί πόροι. Και ταυτόχρονα, ενώ υπόσχονται όλα, λένε "πρέπει να περιορίσετε, να μη δίνετε εδώ, να μη δίνετε εκεί, υπάρχουν σπατάλες". Τι μας λένε λοιπόν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης; "Και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο", αυτή είναι η τακτική που ακολουθούν.

Και ταυτόχρονα πολλή υποκρισία. Γιατί ενώ σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις και τις καταλήψεις που έγιναν τις προκάλεσαν, τις υποστήριξαν και συμμετείχαν σ' αυτές, παράλληλα έβγαιναν και έλεγαν "εμείς δεν θέλουμε καταλήψεις σχολείων, εμείς δεν θέλουμε καταλήψεις δρόμων, εμείς καλούμε τους οπαδούς μας να μη συμμετέχουν σε όλα αυτά". Στην ουσία, όμως, τους παρακινούσαν και τους παρακινούν να συμμετέχουν.

Υπάρχει ένα ερώτημα: Γιατί φτάσαμε σ' αυτό το σημείο; Η απάντηση είναι πολύ απλή: Αυτή η γενική κινητοποίηση όλων, από τη Ν.Δ. μέχρι και το Κ.Κ.Ε., σε πλήρη αρμονία μερικές φορές, γίνεται γιατί διακυβεύεται για την Αντιπολίτευση κάτι το πολύ σημαντικό. Γιατί κρίνεται τώρα η δυνατότητα μιας διαφορετικής προσπάθειας στην πολιτική της χώρας. Γιατί, εάν πετύχουμε, θα δείξουμε ότι με σύστημα, με συνέπεια, μπορούμε να αξιοποιήσουμε την προσφορά του ελληνικού λαού.

Γιατί κρίνεται, αν οι θυσίες που έγιναν, θα πιάσουν τόπο. Αν η πολιτική μπορεί να αλλάξει τη μορφή της Ελλάδας. Και εμείς το αποδεικνύουμε.

Το ότι είμαστε σε απόσταση αναπνοής από την ΟΝΕ, είναι το χειροπιαστό παράδειγμα ότι η πολιτική μπορεί να καρποφορήσει. Και αυτό, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν το θέλουν. Δεν θέλουν να φανεί ότι αυτή η πολιτική μπορεί να έχει αποτέλεσμα.

Η επιτυχία μας θα σημάνει το τέλος της πολιτικής αντίληψής τους: Του λαϊκισμού, της δημαγωγίας, των εύκολων λόγων.

Η επιτυχία μας θα τους οδηγήσει σε κρίση, γιατί θα δείξει ότι ο δρόμος αυτός, ο δρόμος της συνέπειας, ο δρόμος της εμμονής, ο δρόμος της αλήθειας, των καθαρών λόγων είναι ο δρόμος που αρμόζει στον ελληνικό λαό και οδηγεί μπροστά.

Γιατί η επιτυχία μας θα δείξει ότι μπορούμε να έχουμε ισχύ απέναντι στα διάφορα συμφέροντα. Οτι δεν είναι ανάγκη να ακολουθούμε τον όποιον απειλεί με πολιτικό κόστος, τον όποιον απειλεί με μια διαμαρτυρία, τον όποιον προσπαθεί να εκβιάσει με το να καταλαμβάνει ή να φωνάζει.

Γιατί η επιτυχία μας θα δείξει ότι πρέπει να έχουμε θάρρος. Και με το θάρρος θα πετύχουμε την ισχυρή Ελλάδα.

Βρίσκονται (τα κόμματα της Αντιπολίτευσης) σε ένα αδιέξοδο και προσπαθούν να αντιμετωπίσουν αυτό το αδιέξοδο.

Εγώ θέλω εκ νέου να επαναλάβω: Εμείς θα προχωρήσουμε αποφασιστικά:

Για την ισχυρή Ελλάδα!

Για την Ελλάδα που είναι σε πρώτη θέση!

Για την Ελλάδα που έχει παρουσία!

Και θα προχωρήσουμε αποφασιστικά, γιατί:

Εχουμε σχέδιο, έργο, προοπτική για τον τόπο μας.

Πιστεύουμε στον πολίτη.

Πιστεύουμε στον άνθρωπο, στον απλό άνθρωπο. Και

Πιστεύουμε ότι χρέος μας, χρέος ενός σοσιαλιστικού κόμματος είναι να εφαρμόσει μια πολιτική όχι που ακούγεται ευχάριστα, αλλά μια πολιτική που είναι πραγματικά αποδοτική για τον άνθρωπο, βελτιώνει τις βιοτικές του συνθήκες, του δίνει καλύτερες δυνατότητες, τον σπρώχνει μπροστά.

Ο άνθρωπος και μόνον ο άνθρωπος είναι στο επίκεντρο της πολιτικής μας. Και γι' αυτόν παλεύουμε.

Και πιστεύω ότι στις εκλογές του 2000, αλλά και στις ευρωεκλογές που ο λαός θα κρίνει χειροπιαστά αποτελέσματα της ευρωπαϊκής μας πολιτικής, αλλά κυρίως στις εκλογές του 2000 που θα κρίνει ο λαός το έργο μας για την Ελλάδα, θα μας δώσει τη νέα δυνατότητα να συνεχίσουμε το σχέδιό μας, να συνεχίσουμε την πραγματοποίηση του οράματός μας, να συνεχίσουμε την πορεία για μια δυνατή Ελλάδα, για μια Ελλάδα της ευημερίας, για μια Ελλάδα κοντά στον πολίτη και που προωθεί την ανάπτυξη σε όλους τους κοινωνικούς τομείς.

Εμπρός, λοιπόν, ΜΑΖΙ να πραγματοποιήσουμε αυτό το έργο!
Εμπρός, λοιπόν, ΜΑΖΙ για την Ισχυρή Ελλάδα!"